

Olje- og energidepartementet
v/Energi- og vassdragsavdelingen
Pb 8148 Dep
0033 Oslo

Deres ref:

Vår ref: 118417-009

Oslo, 1. februar 2005

HØRING - LOV OM PLIKTIGE ELSERTIFIKATER

Det vises til høringsbrev om ovennevnte sak av 24. november 2004. LVK har følgende merknader til lovforslaget:

1. Generelt om lovforslaget

LVKs generelle standpunkt er at opprettelsen av et marked for pliktige elsertifikater ser ut til å være et hensiktsmessig tiltak for å støtte en økt produksjon av elektrisitet fra fornybare energikilder.

2. Forholdet til eksisterende støtteordninger

Elsertifikatmarked innebærer en ny støtteordning for fornybar energi. Under punkt 2.1 i høringsnotatet drøftes premisene for lovforslaget. Det angis her at *"Et elsertifikatmarked vil være et støttesystem som er prinsipielt forskjellig fra dagens støttesystemer. Det vil gi dårlig oversikt og unødvendige kostnader å ha to ulike ordninger for fremme av de samme teknologiene. Et elsertifikatmarked må derfor anses å være et alternativ til dagens virkemidler for de aktuelle teknologiene, jf. St.meld. nr. 9 kapittel 14."*

LVK vil i den forbindelse påpeke at det i dag eksisterer støtteordninger spesielt rettet inn mot små kraftverk. I Statsbudsjettet for 2004 ble grensen for natur- og grunnrenteskatten hevet slik at små kraftverkutbygginger under om lag 5 MW slipper å lignedes for disse skattene.

Olje- og energidepartementet begrunnet lovforslaget med at en skattelette for små kraftverk under 5 MW ville stimulere til slike utbygginger. Som LVK tidligere har påpekt vil fritak for naturressursskatt ikke gi utbygger noen skattelempe; - fritaket innebærer kun en omfordeling av skatt mellom stat og kommune. (Skatteyter kan trekke fra

naturressursskatten som skal betales til kommunene fra den overskuddskatten som skal betales til staten. I tillegg er naturressursskatten innrettet slik at den fases inn over 7 år, slik at det heller ikke oppstår noen nevneverdige likviditetsmessige problemer).

Uansett virkning er det LVKs mening kan det ikke være slik at innehavere av små vannkraftanlegg både skal nyte godt av sertifikatmarkedet i tillegg til fritak for naturressurs- og grunnrenteskatten. LVK standpunkt er derfor at fritaket for naturressursskatt for små kraftverk må oppheves ved en eventuell ikrafttredelsen av lov om pliktige elsertifikater.

3. Lovforslaget § 6 – Rett til elsertifikater

I henhold til lovforslagets § 6 skal innehaver av produksjonsanlegg som produserer elektrisitet basert på blant annet vannkraft ha rett til elsertifikater. Det er ikke foreslått en installert effektgrense på hvilken vannkraft som omfattes av ordningen.

LVK støtter løsningen i lovforslaget. Vannkraft er i EU/EØS-rettslig sammenheng ved Fornybardirektivet ansett for å være en fornybar energikilde uavhengig av produksjonsanleggets størrelse. Det er videre på linje med den svenske loven å inkludere all ny vannkraft, noe som i seg selv er en fordel ettersom man tar sikte på et felles elsertifikatmarked. Videre vil en installert effektgrense, eller en annen form for avgrensning med all sannsynlighet føre til tilpasninger ved prosjektering av anleggene for å falle inn under sertifikatordningen, slik at det er sannsynlig at de samfunnsøkonomisk beste prosjektene blir prioritert bort. Det må legges til grunn at miljømessige hensyn blir ivarettatt i konsesjonsbehandlingen for det enkelte prosjekt. I lovforslagets § 7 forutsettes det at produksjonsanlegget er gitt konsesjon før det kan søkes om godkjenning.

4. Lovforslaget § 7 – Godkjenning av anlegg

LVK er av den oppfatning at lovforslagets skjæringstidspunkt for hvilke anlegg som kan søke om godkjenning i § 7 bokstav a bør være idriftsetting og ikke "byggestart".

I høringsnotatets merknad til § 7 a angis at tilsynsmyndigheten må foreta en konkret vurdering av hvorvidt vilkårene er oppfylt i forbindelse med søknad om anleggsgodkjenning. Det legges videre opp til at søker på flere måter kan dokumentere og sannsynliggjøre at anlegget hadde byggestart etter 1. januar 2004, eksempelvis ved fremleggelse av kontrakter med entreprenør som er datert etter 1. januar, alternativt en dokumentasjon på omfanget av fysiske arbeider. Er det gjort arbeider i "noe omfang" før 1. januar 2004 tilsier dette at vilkårene ikke er oppfylt.

Etter LVKs oppfatning illustrerer dette en vesentlig innvending mot at "byggestart" skal være skjæringstidspunktet. Ved idriftsettelse som skjæringspunkt vil det være lett å kontrollere når vilkåret er oppfylt, nemlig på det tidspunkt anlegget begynner å levere kraft ut på nettet. Dette i motsetning til "byggestart" hvor det legges opp til en konkret vurdering basert på skjønnsmessige kriterier av blant annet når det er gjort arbeider av "noe omfang".

Endringen vil innebære at noen flere anlegg blir omfattet av ordningen. Det vil imidlertid uansett ikke være mange prosjekter som har hatt byggestart før 1. januar 2004 og idriftsettelse etter 1. januar 2004, og som denne endringen vil ha betydning for.

LVK viser ellers til NVEs vurdering i rapport 11/2004 om grønne sertifikater s. 58 som LVK tiltrer.

5. Lovforslagets betydning for de konsesjonskraftberettigede kommunene

LVK kan ikke se at forholdet til de konsesjonskraftberettigede kommunene er berørt i verken forslaget til lovbestemmelser eller i høringsnotatet.

Siden begynnelsen av 1900 tallet har det i ervervs- og reguleringskonsesjoner vært vilkår om at konsesjonæren pålegges å avstå en andel av kraften som de aktuelle anlegg gir mulighet til å produsere til berørte kommuner og/eller fylkeskommunen. Det er i dag enighet om at det er rimelig at de distriktene som avstår naturressurser skal ha en andel av den verdiskapning som skjer ved bruk av disse naturressursene.

Konsesjonsmyndighetene, NVE og Olje- og energidepartementet har i ulike sammenhenger understreket at vertskommunene er å anse som produsent hva angår konsesjonskraften. Det vises som eksempel til tariffregelverket, hvor den konsesjonskraftberettigede kommune som produsent, og tarifferes innmatingsavgift på lik linje med produksjon.

LVK deler denne oppfatningen og anser konsesjonskraftordningen som vertskommunenes medeiendomsrett til en del av kraftproduksjonen som betaling for det naturbidraget som er gitt til kraftproduksjon.

Salg av elsertifikater vil gi produsentene av ny vannkraft en ekstrainntekt. LVK legger til grunn at vertskommunene for anlegg som omfattes av elsertifikatordningen og som har konsesjoner med vilkår om konsesjonskraft, skal ha rett til elsertifikater tilsvarende konsesjonskraftandelen. Vertskommunene sikres på denne måte en andel av den økte verdien naturressursene har.

Når motivet for et sertifikatmarked er å få frem ny, fornybar kraft er det i dag vel så mye politiske som markedsmessige og lønnsomhetsmessige barrierer knyttet til ny vannkraftproduksjon. Dersom kommunene sier nei til ny utbygging, er regelen i dag at det ikke blir noe av. Også sett fra berørte kommuners side er det viktig at ny utbygging anses fristende, sammenholdt med å beholde de naturverdier vassdragene utgjør. Det samme gjelder ved opprustning og utvidelse, som oftest vil kreve nye naturinngrep. En slik ordning vil bare omfatte kraftanlegg av noe størrelse, fordi det må omfattes av ervervsloven og/eller reguleringsloven (småkraft faller derfor utenfor)

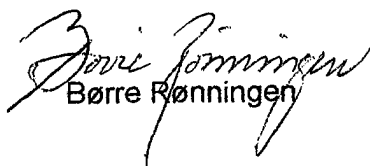
I lovforslagets § 17 foreslås reguleringen av elsertifikatplikten omfang. Elsertifikatplikten skal pålegges el-leverandørene, men de økte kostnadene skal fordeles på sluttbrukerne av

elektrisitet. Omfanget av elsertifikatplikten avgjøres av de beregningsrelevante el-leveransene. I alternativ 1 er det lagt til grunn at alle elektrisitetsleveranser er beregningsrelevante. I alternativ 2 er det gjort særskilt unntak, i hovedsak i samsvar med unntakene for elavgiften.

Som påpekt over er det LVKs prinsipale syn at også konsesjonskraften skal gi grunnlag for tildeling av elsertifikater. LVK legger til grunn at kommunenes andel av konsesjonskraft uansett faller utenfor hva som er den beregningsrelevante el-leveranse. I motsatt fall ville det beregnes elsertifikatplikt i to omganger. Først for leveransen til kommunen og deretter ved leveranse til sluttbruker. Dette kan ikke være hensikten. Det er LVKs oppfatning at dette bør presiseres i forarbeidene, eller i lovteksten for å unngå uklarheter.

Med vennlig hilsen

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar

Børre Rønningen